

РЕШЕНИЕ

№ 6158

гр. София, 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав,
в публично заседание на 28.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **4856** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).
Образувано е след отмяна на Решение № 7748/16.12.2022 година, постановено по адм.д. № 6020/2022 година по описа на Административен съд – София-град с Решение № 4955/10.05.2023 година, постановено по к.адм.д. № 1325/2023 година по описа на Върховния административен съд на Република България.

Производството е образувано по жалбата на А. Г. М. от [населено място], срещу Заповед № РД-09-09-13/01.02.2022 година на Главния архитект на Столична община, с която е отменено Удостоверение № 949/08.10.2010 година за въвеждане в експлоатация на строеж: „Преустройство на магазин № 1 в кафе-бар“, находящ се в УПИ Х-133, кв. 390, м. Център, с административен адрес [улица], район „С.“ – Столична община; възобновено е производството по Заявление с вх. № ТК-94-Й-14/12.07.2010 година и е отказано издаване на Удостоверение за въвеждане в експлоатация на строеж: „Преустройство на магазин № 1 в кафе-бар“, находящ се в [населено място], район „С.“ – Столична община, [улица].

Жалбоподателят твърди, че оспорения акт е незаконосъобразен, като издаден при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че не са налице предпоставките по чл. 99, т. 4 от АПК, поради което не са налице основания за възобновяване на административното

производство, приключило с Удостоверението за въвеждане в експлоатация. Твърди, че не е спазен срока по чл. 102, ал. 2 от АПК. Твърди, че са нарушени разпоредбите на чл. 34 и чл. от 35 АПК, поради което са останали неизяснени относимите факти. Твърди, че е нарушена разпоредбата на чл. 178, ал. 3 от ЗУТ, тъй като режимът на въвеждане в експлоатация на строежите е регистрационен, а не разрешителен и не е налице нито една от предпоставките по чл. 178, ал. 3, т.т. 1 – 7 от ЗУТ.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител, поддържа жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед. Претендира направените пред инстанциите съдебно-деловодни разноси – платените държавни такси. В писмено становище от 04.10.2023 година излага подробните си съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Твърди, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, при спазване на процесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните в хода на административното и съдебното производство писмени документи, приема за установено от фактическа и правна страна следното :

Между страните не се спори, а се и установява, че въз основа на Заявление с вх. № ТК-94-Й-14/12.07.2010 година, подадено от Й. Г. М. и А. Г. М. е издадено Удостоверение № 949/08.10.2010 година на Директора на Дирекция „Контрол по строителството“ – Столична община. Удостоверението е издадено въз основа на Разрешение за строеж № 43/02.06.2010 година.

Със Заповед № ДК-10-ЮЗР-22/18.03.2019 година на Началника на Регионална дирекция за национален строителен контрол-Югозападен район, разрешението за строеж е отменено.

С Решение № 2561/18.05.2020 година жалбата на А. Г. М. срещу Заповед № ДК-10-ЮЗР-22/18.03.2019 година на Началника на Регионална дирекция за национален строителен контрол-Югозападен район е отхвърлена. Решението е оставено в сила с Решение № 8399/12.07.2021 година, постановено по к.адм.д. № 11194/2020 година по описа на Върховния административен съд на Република България.

С писмо с изх. № САГ21-ТКОО-1491-7/17.01.2022 година Началникът на Дирекция за национален строителен контрол е сезирал Главния архитект на Столична община с искане за предприемане на действия за забрана ползването и премахване на незаконен строеж : Преустройство на магазин № 1 в кафе-бар“, находящ се в [населено място], [улица].

Със Заповед № РД-09-09-13/01.02.2022 година Главният архитект на Столична община е отменил Удостоверение № 949/08.10.2010 година на Директора на Дирекция

„Контрол по строителството“ – Столична община; възобновил е производството по Заявление с вх. № ТК-94-Й-14/12.07.2010 година от Й. Г. М. и А. Г. М. за въвеждане в експлоатация на строежа и е отказал издаване на удостоверение за въвеждане на строежа в експлоатация.

За да постанови този резултат органът е приел, че разрешението за строеж е отменено, поради което са налице предпоставките по чл. 99, т. 4 от АПК. Приел е, че след като разрешението за строеж е отменено не може да се издаде удостоверение за въвеждане в експлоатация на строежа.

Заповедта е връчена на пълномощник на жалбоподателя на 15.06.2022 година (л. 168 от адм.д. № 6020/2022 година по описа на Административен съд – София-град), поради което подадената на 20.06.2022 година от адресат на акта жалба е допустима за разглеждане.

Влязъл в сила административен акт, който не е бил оспорен пред съда, може да бъде отменен или изменен от непосредствено по-горестоящия административен акт, а ако актът не е подлежал на оспорване по административен ред – от органа, който го е издал, арг. чл. 99 от АПК. Срокът за възобновяване на производството е тримесечен от узнаване на обстоятелството, което служи за отмяна или изменение на акта, но не по-късно от една година от възникване на обстоятелството, арг. чл. 102, ал. 2 от АПК.

Върховният административен съд е разрешил въпроса досежно спазване на срока за възобновяване на административното производство. В решението си съставът на съда е приел, че срокът започва да тече от 17.01.2022 година, когато с писмо с № САГ21-ТКОО-1491-7/17.01.2022 година Главният архитект е уведомен, че заповедта, с която е отменено разрешението за строеж е влязла в сила.

Разрешението за строеж е издадено от Главния архитект на Столична община, поради което Удостоверението за въвеждане в експлоатация е издадено от Директора на дирекция „Контрол по строителството“ в Столична община, арг. чл. 177, ал. 3 от ЗУТ. Т.е. компетентен да възобнови административното производство е Главният архитект на Столична община.

Съдът намира, че са налице предпоставките по чл. 99, т. 4 от АПК, тъй като Разрешението за строеж, въз основа на което е издадено удостоверението за въвеждане на строежа в експлоатация, е отменено със Заповед на Началника на Регионална дирекция за национален строителен контрол.

Административният орган неправилно е отменил първо удостоверението, а след това е възобновил административното производство. Едва след възобновяване на административното производство по издаване на акта, същия може да се отмени или измени. Констатираното нарушение не е съществено, тъй като не ограничава правото на защита на жалбоподателя. Касае се за правна непрецизност.

След възобновяване на административното производство и отмяна на издадения в негов резултат акт, компетентният административен орган се е произнесъл по заявлението от 2010 година за въвеждане на строежа в експлоатация. Отказът да

издаде такова е основан на липсата на разрешение за строеж, поради отмяната му с влязъл в сила акт.

Съдът намира, че отказът е законосъобразен, предвид следното : Актът е издаден от компетентен орган – Главният архитект на Столична община, арг. чл. 177, ал. 3 от ЗУТ. Актът съдържа ясни мотиви и разпоредителна част. Жалбоподателят не е уведомен за започналото производство, но правото му на защита не е нарушено, тъй като в хода на съдебното производство не са представени доказателства, въз основа на които съдът да приеме, че са налице предпоставки за издаване на удостоверение за въвеждане на строежа в експлоатация. При липсата на разрешение за строеж (разрешение за промяна на предназначението) са налице предпоставките по чл. 178, ал. 2, пр. 2 от ЗУТ за отказ да се издаде удостоверение за въвеждане на строежа в експлоатация.

Твърдението, че след като административното производство не се развило с участието и на другия заявител е допуснато съществено процесуално нарушение, е неоснователно. Другият заявител не е упражнил правото си на жалба, респ. не е представил променящи изводите доказателства.

Предвид горното, подадената жалба, като неоснователна, следва да се отхвърли.

На ответника по нея следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лева за трите разглеждания на делото, вкл. от Върховния административен съд на Република България, на основание чл. 143, ал. 3 и чл. 226, ал. 3 от АПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

С оглед на изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 3 от АПК съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Г. М. от [населено място], срещу Заповед № РД-09-09-13/01.02.2022 година на Главния архитект на Столична община, с която е отменено Удостоверение № 949/08.10.2010 година за въвеждане в експлоатация на строеж: „Преустройство на магазин № 1 в кафе-бар“, находящ се в УПИ Х-133, кв. 390, м. Център, с административен адрес : [улица], район „С.“ – Столична община; възобновено е производството по Заявление с вх. № ТК-94-Й-14/12.07.2010 година и е отказано издаване на Удостоверение за въвеждане в експлоатация на строеж: „Преустройство на магазин № 1 в кафе-бар“, находящ се в [населено място], район „С.“ – Столична община, [улица].

ОСЪЖДА А. Г. М., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] ДА ЗАПЛАТИ НА Главния архитект на Столична община сумата от 300 (триста) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 дневен срок от получаване на съобщението.

СЪДИЯ :